

" Οί ιδέες της κυρίαρχης τάξης είναι σέ κάθε εποχή οί κυρίαρχες ιδέες. Δηλαδή ή τάξη πού είναι ή ύλικά κυρίαρχη δύναμη της κοινωνίας είναι ταυτόχρονα καί πνευματικά κυρίαρχη δύναμη. Ή τάξη πού έχει στην διάθεσή της τά μέσα της ύλικής παραγωγής έχει καί τόν έλεγχο των μέσων της πνευματικής παραγωγής."

Κ. Μάρξ: Γερμανική Ίδεολογία

Τό σχολείο σά θεσμός της έξουσιαστικής κοινωνίας έρχεται νά εκπληρώσει τίς ανάγκες της καί ν' αναπαράγει τίς λειτουργίες της. Αναπαράγει τούς ρόλους του εκπαιδευτή καί του εκπαιδευόμενου σάν συνέπεια των διαχωρισμών της κοινωνίας καί της ύπαρξης κοινωνικών ρόλων όπως του άφεντικού καί του δούλου, του διευθυντή καί του διευθυνόμενου, του επιστήμονα, άθθεντικού κάτοχου των γνώσεων, καί του "άπλου ανθρώπου", παθητικού άποδέκτη τους. Μετατρέποντας τή γνώση σέ ιεροτελεστία καί θεολογικό δόγμα, άφαιρεί άπ' τόν εκπαιδευόμενο τήν δυνατότητα κριτικής του σκοπού καί του περιεχομένου της, καλλιεργεί τήν ύποταγή, τήν παθητικότητα καί τήν άδράνεια γιά τό λόγο ότι ή νεκρή γνώση είναι ένας άκόμα σίγουρος τρόπος γιά νά μήν μπορέσει ποτέ νά μάθει τή δυνατότητα μιās ζωής χωρίς άφεντικά καί δούλους.

Αποκλείει όποιοδήποτε άυτοκαθορισμό του μέ άποτέλεσμα τήν άποστέρηση των άθθεντικών άναγκών καί επιθυμιών της ζωής καί της άπόλαυσης. Μιά σειρά θεσμών, μέτρων καί κανονισμών όπως ή/έπιλογή μέ τή μορφή των βαθμών καί των εξετάσεων, ή καταστολή καί ή ήθική τάξη μέ τή μορφή των άπαγορεύσεων καί των άπουσιών, συγκεκριμενοποιούν καί εφαρμόζουν αυτή τήν κατάσταση.

Ή επιλογή πού επιβάλλεται μέ τίς εξετάσεις καί τούς βαθμούς έλέγχει κατά πόσο άφομοιώθηκε ή παρεχόμενη μορφή γνώσης καί άποδίδει άξιοκρατικά τούς άνάλογους κοινωνικούς ρόλους. Είναι φανερό ότι τό ρόλο των διευθυντικών στρωμάτων καί των προνομιούχων αυτής της κοινωνίας θ' αναλάβουν τά άτομα τά πλέον παθητικά μέ τήν μεγαλύτερη άφομοίωση των νεκρών γνώσεων, οί κατεξοχήν άποδέκτες της λογικής του κυρίαρχου συστήματος. Γιά τούς ύπόλοιπους επιφυλάσσεται ή κοινή μοίρα καί καταδίκη/ κάθε προλεταριοποιημένου ατόμου σάν άποτέλεσμα των άξιοκρατικών διαχωρισμών πού είναι προϋπόθεση γιά τήν όμαλή λειτουργία κάθε ταξικής καί έξουσιαστικής κοινωνίας.

Ή καταστολή καί ή ήθική τάξη πού επιβάλλονται μέ τίς άπουσίες καί τίς άπαγορεύσεις, έχουν σά σκοπό νά περιφρουρήσουν τόν χώρο της νεκρής γνώσης καί της παθητικότητας έγκαθιδρύοντας τήν "κοινωνική γαλήνη" (δηλ. σιγή νεκροταφείου). Τό κεφάλαιο καί ή έξουσία γνωρίζουν ότι γιά τή διαίώνιση της ύπαρξης τους είναι άπαραίτητη ή λειτουργία όποιουδήποτε χώρου καί χρόνου πού βρίσκεται μέσα στά κοινωνικά δεδομένα σύμφωνα μέ τή λογική τους. Κινδυνεύουν όμως άπό κάθε άτομο πού γιά νά καθορίσει τή ζωή του, γιά νά πραγματώσει τά συναισθήματα καί τίς παρορμήσεις του άρνείται τήν άνία καί τήν πλήξη, τήν ύποταγή καί τή μιζέρια, γνωρίσματα του χώρου καί του χρόνου πού κυριαρχεί ή έξουσία. Σ' αντίθεση μέ όλα τά σχήματα καί τίς άντιλήψεις του παλιού κόσμου, πιστεύουμε ότι ή άθθεντική γνώση θά ύπάρξει γενικευμένα μόνο σέ μιá κοινωνία όπου θά συνδυάζεται μέ τήν χαρά καί τό παιχνίδι, θά περιέχει τήν κριτική καί τήν δημιουργία δεμένη άρρηκτα μέ τήν καθημερινή ζωή, θά είναι προορισμένη νά ίκανοποιεί τίς πραγματικές άνάγκες καί επιθυμίες μας.

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο τά τελευταία χρόνια νά καταναλώνεται όλη ή, ενέργεια του ελεγχόμενου άπό/τούς ρεφορμιστές του μαθητικού "κινήματος" σέ θρησκευτικές λιτανείες κάθε Νοέμβρη καί σέ φιέστες άγωνι-

στικτότητας στό τέλος κάθε χρονιάς. Έκείνο πού προσπαθοῦν μάταια ν' ἀποκρύψουν οἱ ρεφορμιστές καί νά μετατρέψουν σέ μουσικακό ἀξιοθέατο εἶναι τό γεγονός τοῦ κοινωνικοῦ χαρακτήρα τῆς ἐξέγερσης τό Νοέμβρη τοῦ '73, καθώς καί ἡ καθημερινή αὐθόρμητη ἀρνηση τοῦ σχολείου μέ τή βαβούρα, τίς ἀντιγραφές καί τίς κοπάνες.

Έχοντας ὑπ' ὄψην μας ὅλα αὐτά, τίς μαθητικές κοινότητες τίς ἀντιμετωπίζουμε χωρίς καμιά ψευδαῖσθηση καί αὐταπάτη γιά τόν σκοπό τῆς ὑπαρξῆς τους- στή βάση μιᾶς ξεκάθαρης καταγγελίας τῆς ἐξουσιαστικῆς τους φύσης- σάν ὀργανωτικό σχῆμα ἐνταγμένο στό θεσμικό σχολικό πλαίσιο μέσα ἀπ' τό ὁποῖο ἐπιχειρεῖται ἡ κρατική χειραγώγηση τοῦ "μαθητικοῦ" κινήματος καί ἡ ὀργανωτική καταστολή - ἐνσωμάτωση τῶν μαθητικῶν ἀγώνων. Ἐξ' ἄλλου στή σημερινή κατάσταση παρ' ὅλη τή σχετική ἀποδοχή τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων πού εἶναι προσανατολισμένες στίς ἐπιλογές τοῦ Ὑπουργείου, αὐτή συνοδεύεται ἀπό μιᾶ γενική ἀδιαφορία τῶν μαθητῶν γιά τή λειτουργία τους καί μιᾶ ἀδράνεια πού ὀφείλεται στό γεγονός ὅτι οἱ μαθητές δέν εἶναι καθόλου διατεθειμένοι νά σκουπίζουν σκάλες, νά φτιάχνουν τά σπασμένα τζάμια ἢ νά ὀργανώνουν διαλέξεις γύρω ἀπ' τή λογοτεχνική ἀξία τῶν ἔργων π.χ. τοῦ Βιζυηνοῦ καί γενικά νά συμμετέχουν στή διαχείριση καί τή βελτίωση ἐνός θεσμοῦ πού τοὺς καταπιέζει καθημερινά. Ἀλλά ἀκόμα καί στίς περιπτώσεις πού οἱ μαθητικές κοινότητες δέν ἐφάρμοσαν τίς πιό γελοῖες καί ἀπαράδεκτες διατάξεις τῶν διάφορων κανονισμῶν (ὕπουργικῶν, σχολικῶν κλπ.) δηλαδή νά φυτεύουν δέντρα, νά τηροῦν τήν εὐταξία στά διαλέγματα, νά μοιράζουν τό περιοδικό τοῦ Ὑπουργείου, νά κάνουν ἐράνους γιά τόν Ἐρυθρό Σταυρό, δέν προχώρησαν πέρα ἀπό κινητοποιήσεις συντεχνιακοῦ καί συνδικαλιστικοῦ χαρακτήρα μέ αἰτήματα πού τό μόνο πού ἐπιζητοῦσαν ἦταν ἡ βελτίωση τῆς σχολικῆς καταπίεσης συνεχίζοντας ἔτσι νά διαιωνίζουν μιᾶ κατάσταση ἀδρανοποίησης τοῦ μαθητικοῦ κινήματος, γιατί ἀπλούστατα ἀντικατέστησαν τήν προσπάθεια τοῦ κράτους νά ἐπιβάλει τή ὥμη καταπίεση καί καταστολή μέ τήν αὐτοπειθαρχία καί αὐτολογοκρισία ἀπ' τοὺς ἴδιους τοὺς μαθητές. Γιατί ὅσο ἐμεῖς δέν θά εἴμαστε σέ θέση νά ἀντιμετωπίζουμε συλλογικά καί ἐλεύθερα τὰ προβλήματα μας ὅπως ἐμεῖς τὰ, ἀντιλαμβανόμαστε καί ὄχι ὅπως θέλουν νά μάς τὰ καθορίσουν οἱ θεσμοί καί ἡ λογική μιᾶς ἐξουσιαστικῆς κοινωνίας, ὅσο θά δεχόμαστε νά ἐκλέγουμε "ἐλεύθερα" καί "δημοκρατικά" κατὰ παραγγελία τοὺς προέδρους - ἀρχηγούς μας γιά νά φροντίσουν αὐτοί γιά μᾶς, ὅσο θά ἀνεχόμαστε τήν ἐπίβλεψη τῶν καθηγητῶν σ' ὅτι μᾶς ἀφορᾷ, ὅσο θά περιορίζουμε τή ζωῇ μας στό πλαίσιο πού μᾶς καθορίζουν οἱ κανόνες τῆς σχολικῆς ἀλλά καί τῆς γενικότερης κοινωνικῆς ζωῆς, ὅσο δέν ἀρνούμαστε κάθε μορφή συνδικαλισμοῦ ἀπ' τόν κρατικό συνδικαλισμό πού ἐπιδιώκει τό Ὑπουργεῖο καί ἡ διεύθυνση μέχρι καί τόν συνδικαλισμό τῶν παρατάξεων προτείνοντας τοὺς δικούς μας τρόπους ὀργάνωσης καί δράσης δηλαδή τήν αὐτοοργάνωσή μας (μέσα ἀπό κυρίαρχες συνελεύσεις, ἐπιτροπές μέ συντονιστικό χαρακτήρα, ἀνά πᾶσα στιγμή ἀνακλητές καί δεσμευμένες ἀπό τίς ἀποφάσεις τῶν συνελεύσεων, τὰ διαμαθητικά πού δέν εἶναι καπέλλα τῆς Α ἢ Β παράταξης ἀλλά καθορίζονται ἀπό τίς πρωτοβουλίες τῶν μαθητῶν πού τὰ πλαισιώνουν), ὅσο δέν ἐρχόμαστε σέ ρήξη μέ τοὺς σχολικοὺς θεσμούς καί τήν ἐξουσία γενικότερα, ἢ μιζέρια καί ἡ ἀθλιότητα θά παραμένει.

Μπροστά στό πλᾶσμά τῶν κοινοτήτων τό μαθητικό κίνημα δέν μπόρεσε νά ἀντιπαραθέσει τήν αὐτοοργάνωσή του δηλαδή νά γενικεύσει αὐτές τίς ἐμπειρίες πού τοῦ ἐπέτρεψαν τὰ δύο πρῶτα χρόνια τῆς μεταπολίτευσης νά καθορίσει τήν ἰδιομορφία του καί νά ἀναπτύξει αὐτόνομα τοὺς ἀγῶνες του. Αὐτό ὅμως δέν ἦταν μοιραῖο. Ὑπεύθυνες γι' αὐτό ἦταν οἱ ρεφορμιστικῆς παρατάξεις πού παρουσίασαν τίς μαθητικές κοινότητες σάν κατάκτηση, πού ἐρρίξαν τό σύνθημα τῆς ἐπιστροφῆς στά μαθήματα καί πού τελικά στῆριξαν τήν ἀντίληψη ὅτι οἱ μαθητές βρίσκονται σέ ἡλικά ὅπου διαμορφώνονται "προσωπικά" καί ἐπομένως εἶναι ἀνίκανοι νά ἀμφισβητοῦν τίς ἀπόψεις τῶν "μεγαλύτερων" καί νά ἔχουν μιᾶ αὐτόνομη δράση, πέρα ἀπό βελτιώσεις στήν καταπίεση τῆς ἐκπαίδευσης.

Θά μπορούσε όμως ν' αναρωτηθεῖ κανείς γιατί δέν ἐγκαταλείπουμε τό χώρο τοῦ σχολείου ἀφοῦ διαφωνοῦμε ριζικά μέ τήν ὑπαρξή του;

Ἀρνούμαστε νά περιθωριοποιηθοῦμε, παραμένουμε στό χώρο μας γιά νά παρεμβαῖνουμε καί νά δροῦμε καταλυτικά σαμποτάροντας τοὺς θεσμούς τῆς ἐξουσίας.

Ἀνεξάρτητα ἀπ' τίς εἰδικές συνθήκες τοῦ κάθε σχολείου, νομίζουμε ὅτι γιά νά σπάσουμε τή χειραγώγηση τῶν μαθητικῶν κοινοτήτων, γιά νά συγκροτήσουμε οὐσιαστικά τήν αὐτοοργάνωσή μας καί νά καθορίσουμε αὐτόνομα τή δράση μας εἶναι ἀπαραίτητο νά κατακτήσουμε:

- Τήν ἐλεύθερη διεξαγωγή συνελεύσεων μέσα στοὺς σχολικούς χώρους μέ περιεχόμενο πού ἐμεῖς θά καθορίζουμε καί στό χρόνο πού ἐμεῖς θά ἐπιλέγουμε χωρίς τήν παρουσία καθηγητῆ ἢ ὁποιασδήποτε ἄλλης ἐπίβλεψης.

- Τήν ἐλεύθερη διοργάνωση κάθε εἴδους ἐκδηλώσεων μέσα στοὺς σχολικούς χώρους κάτω ἀπό δικό μας ἔλεγχο μέ ζητήματα πού ἐμεῖς θά προσδιορίζουμε χωρίς ὁποιαδήποτε ἐπίβλεψη ἢ ἀπαγόρευση.

- Τήν ἐλεύθερη πληροφόρηση γιά ὁποιοδήποτε ζήτημα καί τήν ὑπαρξη ταμπλώ ἀνακοινώσεων μέσα στό σχολικό χώρο χωρίς καμμιὰ λογοκρισία ἢ ἀπαγόρευση.

Νά προωθήσουμε τίς καταλήψεις αἰθουσῶν γιά τήν διεξαγωγή τῶν συνελεύσεων καί τῶν ἐκδηλώσεων πού ἀποφασίζουμε.

Ἡ κατάκτηση αὐτῶν τῶν θέσεων οἱ ὁποῖες καμμιὰ σχέση δέν ἔχουν μέ συνδικαλιστικά αἰτήματα δέν ἀποτελεῖ αὐτοσκοπό. Στό βαθμό πού θά ἐπιτυχάνεται θά προχωρεῖ ἡ αὐτοοργάνωση τῶν ἀγῶνων τοῦ "μαθητικοῦ" κινήματος στή βάση τῶν γενικῶν στόχων, πού εἶναι ἀπαραίτητοι γιά τή συγκρότησή του σ' ἓνα συνολικό ἀντικαπιταλιστικό - ἀντιγραφειοκρατικό προσανατολισμό.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ

Ἀρνούμαστε τόν ἀξιοκρατικό θεσμό τῶν ἐξετάσεων, ἀρνούμαστε τήν ἐπιλογὴ πού βασισμένη στό σύστημα ἀξιῶν μιᾶς ταξικῆς κοινωνίας ὑπερασπίζει τό διαχωρισμό τῶν "καλῶν" ἀπ' τοὺς "κακοὺς", τῶν προκομμένων ἀπ' τοὺς τεμπέληδες ἐπιδιδῶντας νά κρύβει καί νά δικαιῶσει ταυτόχρονα τήν πραγματικότητα καί τή φύση τοῦ ταξικοῦ προσανατολισμοῦ τῆς ἐκπαίδευσης. Οἱ μεγαλύτερες διακηρύξεις τῶν εἰδικῶν τῆς ἐξουσίας γιά τόν ἐκσυγχρονισμό καί τή βελτίωση τοῦ ἐξεταστικοῦ συστήματος δέν μᾶς παραπλανοῦν. Ξέρουμε πὼς δέν πρόκειται γιά τίποτ' ἄλλο ἀπ' τόν ἐκσυγχρονισμό καί τήν βελτίωση τῆς καταπίεσης.

Ἀπαιτοῦμε:

- Τήν κατάργηση τῶν βαθμῶν
- Τήν κατάργηση κάθε μορφῆς ἐξετάσεων τόσο τῶν προαγωγικῶν ὅσο καί τῶν εἰσαγωγικῶν στά ΑΕΙ.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΘΙΚΗ ΤΑΞΗ

Ἀρνούμαστε τήν καθημερινή πλύση ἐγκεφάλου. Ἀρνούμαστε νά ὑποταχτοῦμε σέ μιὰ πειθαρχία καί μιὰ τάξη πού μᾶς προετοιμάζει ἀπὸ τώρα γιά τήν δίχως ἀντιρρήσεις ἀποδοχή τῶν κοινωνικῶν ρόλων ὅπως τοῦ φαντάρου - κρέας γιά τίς πολεμικές μηχανές καί τό στρατό, τῶν ἀφεντικῶν, τοῦ καλοῦ ἐργάτη πού θά δουλεύει μέ ἀντάλλαγμα λίγα ψίχουλα ἀπ' τή μιζέρια αὐτῆς τῆς κοινωνίας, τοῦ οἰκογενειάρχη, τῆς νοικοκυρᾶς, τοῦ φιλήσυχου καί καλοῦ πολίτη πού συμμετέχει κάθε 4 χρόνια στήν ἐκλογικὴ φάρσα. Ἀρνούμαστε τήν ἰδι-

αίτερη καταπίεση τών μαθητριών πού πρέπει νά εἶναι ὑπόδειγμα σεμνότητας καί ὑπακοῆς γιά νά ἀφομοιώσουν ὅσο τό δυνατόν καλλίτερα τόν γυναικεῖο ρόλο πού τίς προορίζει γιά τήν διπλή καταπίεση τῆς δουλειᾶς καί τῆς οἰκογένειας σάν γυναῖκες καί σάν μισθωτές σκλάβες. Ἀρνούμαστε τήν πρόθεση μιᾶς ἐξουσιαστικῆς κοινωνίας νά μᾶς "μορφώνει" ἐπιδιώκοντας τήν συνειδησιακή μας ἀποχαύνωση μέ τίς ἀξίες πού στηρίζουν καί ἀναπαράγουν τήν λειτουργία της. Ἀρνούμαστε τήν ἐπιβολή τῆς κρατούσας κοσμοαντίληψης πού δέν γίνεται μόνο μέ τά σχολικά βιβλία ἀλλά μεθοδεύεται καί μέ μέτρα καταστολῆς καί ἀποβολῆς ἀπό τήν ἴδια τήν κρατική ἐκπαίδευση. Λέμε ὅχι στή σεξουαλική καταπίεση. Ἀρνούμαστε τήν ἠθική καί τήν σεμνοτυφία αὐτῆς τῆς κοινωνίας πού ἐπιδιώκει νά μᾶς στερεῖ τή ζωή καί τήν ἀπόλαυση.

Ἀπαιτοῦμε:

- Τήν κατάργηση κάθε διατάγματος καί κανονισμοῦ πού ἀποσκοπεῖ στήν ταπείνωση, τόν καταναγκασμό καί τήν ἱσοπέδωσή μας (π.χ. ἡ μαθητική ποδιά, ἡ ἀπαγόρευση τοῦ καπνίσματος). Νά σταματήσει ἡ ἐφαρμογή τῶν ἀντιλήψεων περί κόσμιας καί εὐπρεποῦς ἐμφάνισης, ἠθικῆς συμπεριφορᾶς κλπ. πού μᾶς ἐπιβάλλει τήν ἀποδοχή τοῦ κυρίαρχου τρόπου ζωῆς καί σκέψης.
- Τήν κατάργηση τῶν διατάξεων περί διαγωγῆς καί ἀποβολῶν πού ἀποσκοποῦν στήν πειθαρχική δίδωξη καί καταστολή ὅσων αὐθόρμητα ἢ συνειδητά ἀμφισβητοῦν τό σχολεῖο σάν θεσμό καί δέν ἀποδέχονται τή μιζέρια τῆς σχολικῆς πραγματικότητας.
- Τήν κατάργηση τῶν ἀπουσιῶν καί τῆς ὑποχρεωτικῆς παρακολούθησης τῶν μαθημάτων πού ἐπιδιώκουν τήν ὀλοένα μεγαλύτερη ἐνσωμάτωση τῶν μαθητῶν στίς σχολικές λειτουργίες.
- Τήν ἐλευθερία ἀποχῆς ἀπό τίς προσευχές καί τίς παρελάσεις πού εἶναι ἡ ἐπίσημη ἔκφραση τοῦ θρησκειτικοῦ σκοταδισμοῦ τῆς πατριωτικῆς ἀπάτης καί τοῦ σωβινισμοῦ.

Τήν ἐλευθερία ἔκφρασης καί συγκέντρωσης, ὀργάνωσης καί δράσης. Τήν ἐλεύθερη κυκλοφορία προκηρύξεων, ἐντύπων κλπ., τήν ἐλευθερία ἀφισοκόλησης.

Ν Α Π Ρ Ο Θ ῆ Σ Ο Υ Μ Ε :

Τήν ἀμφισβήτηση τῆς παρεχόμενης "γνώσης" καί τῶν κυρίαρχων ἀπόψεων τόσο σά μορφῆς ὅσο καί σάν περιεχόμενου κατασκευασμένου γιά τήν ἀποβλάκωσή μας. Τήν ρήξη μέ τήν αὐθεντία, τήν ἱεραρχία καί τήν ἐξουσία τοῦ καθηγητῆ.

Ἀποχές καί καταλήψεις σάν μορφές ρήξης ἱκανές νά μπλοκάρουν τήν λειτουργία τοῦ σχολείου καί τούς σχολικούς θεσμούς.

Εἴμαστε ἀντίθετοι μέ ὁποιοδήποτε καί ὅτιδήποτε στηρίζει καί ἀναπαράγει τόν παλιό κόσμο τῆς ἐξουσίας, τῆς μισθωτῆς σκλαβιάς, τοῦ κεφαλαίου καί τοῦ ἐμπορεύματος.

ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ

ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΦΥΛΑΚΗ

ΚΑΤΩ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΘΕΣΜΟΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Τό τέλος τοῦ σχολείου βρίσκεται στήν ἀρχή τῆς κοινωνικῆς ἐπανάστασης.

ΟΜΑΔΕΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ